

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Artur Adamski
POWIAT PŁOŃSKI

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Robert Godek
POWIAT STRYŻÓWSKI

Mirosław Graczyk
POWIAT TORUŃSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Jan Kaluszkiewicz
POWIAT CIECHANOWSKI

Janusz Mielczarek
POWIAT ŁĘCZYCKI

Artur Pizoń
POWIAT JANOWSKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Piotr Rzeszotarski
POWIAT SIERPECKI

Marek Szczepański
POWIAT CHOJŃSKI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Artur Maruszczak
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

CZŁONKOWIE

Piotr Babicki
POWIAT STARACHOWICKI

Leszek Bajon
POWIAT ŚLUBICKI

Artur Bieliński
POWIAT ZGORZELECKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Sebastian Szaleniec
POWIAT BĘDZIŃSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A 0531/119/26

Warszawa, 16 kwietnia 2026 roku

Szanowny Pan
Stanisław Bukowiec

Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 2 kwietnia 2026 r. w sprawie konsultacji publicznych projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (WPL MI nr 134, dalej jako: rozporządzenie), niniejszym przedstawiamy nasze zastrzeżenia do rzeczonego aktu.

1) § 1 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nowelizującego w odniesieniu do § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nowelizowanego

Postuluje się o uzupełnienie projektu o zobowiązanie Ministra Infrastruktury do określenia wykazu wzorów dokumentów rejestracyjnych i właściwych organów rejestrujących w państwach trzecich oraz objęcia uprawnionych diagnostów odpowiednim przeszkoleniem, jako warunki dokonywania identyfikacji pojazdów w ramach przeprowadzania badań technicznych na podstawie innych dokumentów stwierdzających rejestrację pojazdu, wydanych przez organ właściwy do rejestracji pojazdów w państwach niebędących państwami członkowskimi.

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, formuła dokumentu wydanego przez organ właściwy do rejestracji pojazdów w państwie niebędącym państwem członkowskim jest już stosowana w obowiązującym art. 72 ust. 2a p.r.d., który dopuszcza taki dokument jako substytut dowodu rejestracyjnego przy rejestracji pojazdu sprowadzonego z państwa trzeciego. Podkreślenia wymaga jednak fakt, że w praktyce wydziałów komunikacji starostw powiatowych ustalenie,

czy organ wskazany w treści dokumentu jest rzeczywiście organem właściwym do rejestracji pojazdów w danym państwie, należy do najpoważniejszych trudności proceduralnych. Trudno jest bowiem ustalić czy organ widniejący w treści dokumentu jest rzeczywiście organem rejestrującym pojazdy, czy może są to firmy ubezpieczeniowe lub inne zajmujące się dalszą odsprzedażą pojazdu. Wymaga to w wielu przypadkach wystąpień do właściwych ambasad lub konsulatów, których odpowiedzi znacząco wydłużają postępowanie rejestracyjne. Organy rejestrujące dysponują w tym zakresie doświadczeniem instytucjonalnym i procedurami pozwalającymi, choć z trudnościami, przeprowadzić tę weryfikację, zaś diagnosty nie dysponują ani jednym, ani drugim.

W razie braku utworzenia stosownego wykazu oraz przeprowadzenia szkoleń istnieje ryzyko, że diagnosta mógłby przeprowadzić badanie techniczne na podstawie dokumentu, który następnie starosta (po przeprowadzeniu weryfikacji właściwej organowi rejestrującemu) może uznać za niespełniający wymogu z art. 72 ust. 2a p.r.d. i odmówi rejestracji pojazdu. Właściciel pojazdu znajdzie się wówczas w sytuacji, w której dysponuje ważnym zaświadczeniem o przeprowadzonym badaniu technicznym, lecz nie może uzyskać rejestracji, co podważa spójność procedury dopuszczenia pojazdu do ruchu i generuje po stronie starosty zbędne postępowania wyjaśniające.

2) § 1 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nowelizującego w odniesieniu do § 3 ust. 1 rozporządzenia nowelizowanego

Postuluje się o uzupełnienie § 3 ust. 1 rozporządzenia o dedykowany punkt określający zakres dodatkowego badania technicznego pojazdu zaprzestającego być używanym jako taksówka lub pojazd do nauki jazdy albo do przeprowadzania egzaminu państwowego, obejmującego wyłącznie sprawdzenie usunięcia wyposażenia dodatkowego wymaganego dla danej kategorii, a także stosowne uzupełnienie art. 81 ust. 11 p.r.d.

Paragraf 3 ust. 1 rozporządzenia, wykonując art. 81 ust. 11 p.r.d., reguluje zakres dodatkowych badań technicznych m.in. dla pojazdu, który ma być używany jako taksówka (pkt 6) lub jako pojazd do nauki jazdy lub do przeprowadzania egzaminu państwowego (pkt 8). Badania te mają charakter „włączający” — przeprowadzane są przed podjęciem danego rodzaju działalności i kończą się stosowną adnotacją w dowodzie rejestracyjnym.

Ani ustawa, ani rozporządzenie nie przewidują natomiast odrębnego trybu badania technicznego potwierdzającego zaprzestanie używania pojazdu w tych kategoriach i usunięcie dodatkowego wyposażenia. W praktyce organów rejestrujących brak tej regulacji skutkuje rozbieżnościami interpretacyjnymi: część organów wykreśla stosowną adnotację z dowodu rejestracyjnego na podstawie samego oświadczenia właściciela pojazdu, inne wymagają uprzedniego badania technicznego. Diagnosty z kolei, nie dysponując dedykowaną podstawą w ramach § 3, kwalifikują takie badanie jako badanie pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych (pkt 5), co wiąże się z pełnym zakresem sprawdzenia układów pojazdu i odpowiednio

wysoką opłatą — nieadekwatną do rzeczywistego zakresu czynności, które sprowadzają się do potwierdzenia usunięcia wyposażenia dodatkowego. Opisana rozbieżność narusza zasadę równego traktowania właścicieli pojazdów przez organy administracji oraz generuje niepotrzebne koszty po stronie posiadaczy pojazdów rezygnujących z działalności taksówkarskiej lub szkolenia kierowców.

3) § 1 pkt 3 lit. c) rozporządzenia nowelizującego w odniesieniu do Załącznika nr 2, dział I tabeli, pkt 6.1., kolumna trzecia i czwarta, ppkt 7 rozporządzenia nowelizowanego


Postuluje się o uzupełnienie § 1 pkt 3 lit. c) projektu poprzez jednoznaczne wskazanie w kolumnie czwartej tabeli przynależności usterki określonej w ppkt. 7 do właściwej grupy, tj. oznaczenia „X” w rubryce UP.

Projekt dodaje w kolumnie trzeciej tabeli działu I załącznika nr 2, w ramach pkt 6.1., nowy ppkt 7 o treści: „Brak dokumentacji potwierdzającej spełnienie wymagań dotyczących automatycznego urządzenia gaśniczego oraz osłon termicznych zmniejszających rozprzestrzenianie ognia pochodzącego z kół pojazdu – w przypadku pojazdów „EX/III” i „FL”, jeżeli są wymagane.” Jednocześnie projekt nie uzupełnia w tym zakresie pola kolumny czwartej tabeli dla tego podpunktu, czyli nie wskazuje przynależności usterki żadnej z trzech grup: usterka drobna (UD), usterka poważna (UP) ani usterka niebezpieczna (UN). Projektodawca niewątpliwie był świadomy konieczności dokonania tej kwalifikacji, wyrażając ją *expressis verbis* w uzasadnieniu projektu: „Wówczas powyższa usterka skutkująca uznaniem stanu technicznego za niezadawalający zostanie zakwalifikowana jako usterka poważna.” Stwierdzenie to nie znalazło jednak żadnego odzwierciedlenia w treści projektowanego przepisu.

Dla porównania, w pozostałych podpunktach pkt. 6.1. tabeli działu I załącznika nr 2, kwalifikacja usterki jest wyraźnie oznaczona jako UP bezpośrednio w kolumnie czwartej. Brak analogicznego oznaczenia przy projektowanym ppkt 7 stanowi niekonsekwencję redakcyjną w obrębie tej samej tabeli i tego samego wzorca normatywnego, a pozostawienie kolumny czwartej bez uzupełnienia tworzy istotną lukę prawną.

Pragniemy również zaznaczyć, że z uwagi na oddziaływanie procedowanego projektu ustawy na jednostki samorządu terytorialnego, akt ten powinien również zostać przedłożony do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka